

(Fremsat 19/2 91).

Forslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Regeringen prioriterer et godt miljø højt og tilslutter sig princippet om en bæredygtig udvikling. Der skal derfor ikke herske tvivl om, at regeringen også fortsat tilslutter sig målsætningen om en 20 pct.s reduktion af CO₂-emissionen som formuleret i »Energi 2000« og netop bekræftet.

Regeringen er ligeledes af den opfattelse, at brugen af økonomiske virkemidler til opfyldelse af miljømæssige mål bør spille en betydelig større rolle fremover, end det hidtil har været tilfældet. Økonomiske virkemidler, der udnytter fleksibiliteten og tilpasningsevnen i en markedsøkonomi, vil kunne bidrage til en større effektivitet i miljøindsatsen. Det gælder også de miljømæssige mål på energiområdet. Anvendelse af økonomiske virkemidler vil desuden kunne bidrage til, at vi opfylder forurenere betaler-princippet.

Spørgsmålet om en revision af det gældende energiafgiftssystem, herunder en mulig indførelse af miljøafgifter på energi, indgik i »Energi 2000« som et af de virkemidler, der kunne bidrage til opfyldelse af de overordnede mål.

Som opfølgning herpå blev der nedsat et tværministerielt udvalg til at komme med forslag til en revision af energiafgiftssystemet. Udvalget har imidlertid ikke afsluttet sit arbejde på nuværende tidspunkt. Årsagen er bl.a., at det har vist sig meget vanskeligt at indføre miljøafgifter på erhvervslivet på en administrativt acceptabel måde, når der samtidig skal tages de nødvendige hensyn til konkurrenceevnen over for udlandet.

Det er således vigtigt at være opmærksom på, at der er en række hensyn, der må tages ved udformningen af afgiftspolitikken. Der må stilles nogle betingelser til virkemidlerne. Det er ikke ligegyldigt, hvordan de økonomiske virkemidler udformes, og det er ikke ligegyldigt, hvad der sker i andre lande og i EF på området, specielt ikke når det drejer sig om et globalt miljøproblem som CO₂-emissionen.

De vigtigste krav, der må stilles til de økonomiske virkemidler, er følgende: For det første

må det samlede skatte- og afgiftstryk ikke stige. Det betyder, at provenuet fra nye miljøafgifter bør anvendes til lavere skatter og afgifter, så det samlede skattetryk ikke stiger. Et stigende skatte- og afgiftstryk er ikke foreneligt med tilpasningen af det danske skatte- og afgiftssystem til det indre marked.

Hensynet til skatte- og afgiftstryk gør desuden, at provenuet fra miljøafgifter som hovedregel ikke bør øremærkes. Tilskud til miljøprojekter bør prioriteres inden for de gældende udgiftspolitiske rammer. Hertil kommer, at miljøafgifter generelt reducerer behovet for at støtte sådanne projekter.

For det andet skal miljøafgifter være forenelige med en forbedring af konkurrenceevnen. Der er snævre grænser for, hvor meget erhvervene kan belastes. Derfor bør miljøafgifterne ses i sammenhæng med de øvrige ændringer i erhvervenes beskæftning. Endvidere bør miljøafgifter indføres gradvis; kun herved har erhvervene mulighed for at tilpasse sig de stigende miljøkrav, så konkurrenceevnen fortsat kan forbedres. Herved lettes også hensynet til de specielt udsatte brancher.

For det tredje skal miljøafgifter forbedre miljøet og ikke indføres af fiskale grunde. Med andre ord bør miljøafgifter udformes, så husholdninger og virksomheder gennem adfærd ændringer, som nedbringer forureningen, helt eller delvis har mulighed for at frigøre sig for afgiften. Det er jo det, der er formålet med dem.

For det fjerde bør miljøafgifter koordineres internationalt. Det gælder især afgifter rettet mod grænseoverskridende forurening. En isoleret dansk indsats mod grænseoverskridende forurening kan betyde, at produktionen flytter til lande med lavere miljøkrav. Herved skades den danske beskæftigelse, og samtidig er der risiko for, at den globale forurening øges.

Hensynet til international koordinering vil for Danmarks vedkommende naturligt kunne varetages gennem samarbejdet i EF.

Endelig bør miljøafgifter udformes, så de kan administreres uden omfattende omkostninger og tidkrævende sagsbehandling.

Jeg skal herefter give nogle kommentarer til de to fremsatte beslutningsforslag:

Det af SF fremsatte beslutningsforslag nr. B 40 strider på flere punkter mod de hensyn, jeg netop har opridset her.